

KINH ĐẠI PHƯƠNG ĐẲNG ĐẠI TẬP

QUYẾN 21

Phẩm 9: BẢO TRÀNG

PHẦN 6: Đà-LA-NI

Bấy giờ, Đức Phật A-súc và vố Bồ-tát thuộc cõi Diệu lạc ở phương Đông lập tức đến chô Phật Thích-ca thuộc cõi Ta-bà. Đến nơi Phật an tọa trên tòa hoa sen biến hóa, Bồ-tát cũng thế, tất cả đều ngồi trên hoa sen báu. Chư Phật, Bồ-tát ở hai phương Nam, Bắc cũng làm như vậy. Đức Phật Vô Lượng Thọ cùng vô số Bồ-tát ở cõi An lạc nơi phương Tây chỉ trong một niệm đã đến chô Đức Phật Thích-ca cõi Ta-bà. Đến nơi, Phật và Bồ-tát đều ngồi trên hoa sen biến hóa. Tất cả đều dùng sức thần thông phước đức của mình hiện ra các vật cúng dường Đức Phật Thích-ca: Nào là cát vàng hòa hương thơm; nào là hoa đẹp; vị thì nhiều quanh cõi Ta-bà; vị thì quỳ gối nói kệ khen ngợi; vị thì chuyên tâm tư duy; vị thì tuôn hoa kim cang hoa Uu-bát-la; vị thì chăm chú chiêm ngưỡng Phật.

Lúc đó, Đồng tử Tu-bồ-đề, dùng sức thần thông của mình và nương nơi thần lực, nói kệ:

*Vô lượng cờ báu của chư Phật
Trừ diệt tất cả tâm nghi ngờ
Xưa nay chưa từng được thấy nghe
Vô số đại chúng cùng tập hợp.
Khắp thế giới này vô lượng Phật
Trọn vẹn phước đức, các Bồ-tát
Đất này chính là bảo tháp lớn
Đều được cúng dường mười phương Phật.
Vô số chư Phật vì nhân gì
Cùng đến nơi đây, thế giới ác
Chúng sinh xấu ác ở cõi này
Lại không thể nào tin hiểu Phật.
Vì để tiêu diệt nghiệp của ma*

Cũng vì hành đủ công đức lớn
Vì muốn thị hiện đại thân thông
Do vậy chư Phật vân tập đủ.
Nếu chúng sinh nào ở hội này
Chí tâm phát khởi tâm tin vui
Nghe thọ chánh pháp với tâm ấy
Sẽ trừ diệt hết nghiệp của ma.
Nếu muốn thông đạt thừa vô thượng
Và thích tu tập tám đường chánh
Nếu muốn diệt hết mọi phiền não
Phải nên chí tâm nghe chánh pháp.
Chư Phật Bồ-tát ở mươi phương
Đều đến nơi này ngồi hoa hóa
Như Lai Thích-ca sắp thuyết pháp
Bảo hộ chánh pháp được trường tồn.

Tiếng kệ đó vang khắp đại hội, vô số Bồ-tát đạt vô lượng nhẫn, cùng thưa:

—Chúng con đã nhất tâm xin Như Lai giảng thuyết chánh pháp, tóm thâu tất cả pháp không sơ, vi diệu, diệt trừ nghiệp ma, vượt cảnh giới ma, bẻ gãy cờ ma, dựng cờ thù thắng, đoạn các phiền não, điều phục kẻ oán, phá tan lưỡi nghi, vào các trí, vượt mọi lo sợ, bảo hộ Bồ-tát, để Bồ-tát thọ dụng an lạc, đạt trí tuệ phương tiện của Bồ-tát, an ổn tất cả, đạt Tam-muội nhẫn nhục sáng suốt, trí tuệ phương tiện, ba mươi bảy phẩm tâm Đà-la-ni. Ngưỡng mong Như Lai phân biệt giảng thuyết để chúng sinh được an lạc, thành tựu sắc, lực, lạc, tiếp xúc, biện tài, niêm, ý tối thượng, nghe và nhớ pháp, trừ mọi tai nạn xấu ác trong nước, thọ trì giới luật, tu tập đạo, không mất Bồ-đề vô thượng. Ngưỡng mong Như Lai vì những việc ấy mà tuyên thuyết Đà-la-ni, hộ trì chánh pháp, không tuyệt dòng Tam bảo, thị hiện đạo Bồ-đề của Bồ-tát, không phân biệt tánh tướng các pháp, hiển bày sáng tối, có, không, quán tướng bình đẳng của các pháp, không phân biệt chúng sinh, thọ mạng, sĩ phu, không sinh diệt, không có tất cả tướng, không có sự biến khác, thật tánh như hư không. Ngưỡng mong Thích-ca Như Lai và chư Phật phân biệt diễn giảng Đà-la-ni để vô lượng chúng sinh thật thấy tánh Tam bảo, phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Lúc ấy, chư Phật đều im lặng nhận lời. Sau đó chư Phật nhập

Tam-muội Công đức thệ nguyện cảnh giới thượng diệu của Phật. Cùng lúc, các chúng sinh ở địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh đều đứt khổ, thấy Phật. Chúng sinh nghi ngờ không tin thì phát lòng tin, chúng sinh không còn tham, sân, si, kiêu mạn, tà chấp, tạo lười nghi, cuồng loạn, thân tâm được tịch tịnh, đều nghĩ: Riêng mình được nghe Phật giảng chánh pháp. Đức Thế Tôn chỉ thuyết giảng cho ta, điều phục ta, đoạn phiền não của ta, nhận lời thỉnh của ta. Tất cả chúng sinh cùng nói:

Xin Phật giảng pháp, chúng con lắng nghe. Đức Phật Thích-ca Mâu-ni khuyên chúng sinh ở cõi này cúng dường chư Phật. Nghe lời Phật, chúng sinh rải hoa, dâng hương, lọng, phướn, trổi nhạc cúng Phật. Đức Phật Thích-ca Mâu-ni nói:

—Chư Phật mười phương xin lắng nghe. Với nguyện lực ngày xưa tôi nguyện độ chúng sinh ở cõi năm ác, thành tựu đạo quả Bồ-đề vô thượng. Chúng sinh này quên mất đường chánh, bị vô minh che lấp, không có chánh niệm, thân phiền não, thích sống nơi ba cõi, làm mười điều ác, xa lìa căn lành, bỏ nghiệp công đức, thích tạo tội ngũ nghịch, chìm đắm trong phi pháp, hủy báng chánh pháp, Thánh nhân, luôn sân giận, không thích tu từ, tự ý sử dụng vật của Tăng chúng, không tin nghiệp quả, không thích cúng dường sư trưởng, hòa thượng và các bậc có đức. Vì chúng sinh xấu ác, tôi tu tập tâm đại Từ bi. Nhờ thế tôi đạt đạo ở cõi này. Khi thành đạo, tôi vẫn siêng năng tu tập, kham nhẫn đói khát lạnh nóng vào từng xóm làng thuyết pháp cho chúng sinh. Vì thương xót chúng sinh nghèo khổ, bệnh hoạn, xấu ác, Phật nhận cả vật cúng hôi thối. Phật dùng thức ăn đầy để tăng phước đức cho chúng. Phật nhận cả y phục thô xấu của chúng sinh. Phật đến mọi nơi rùng thiêng nước độc vì chúng sinh nên nhận từng cây cỏ, chiếc lá, viên gạch, hòn đá, khuyên chúng siêng năng tu tập pháp lành. Vì hàng Sát-lợi, Phật giảng việc vua; vì các Bà-la-môn Phật giảng bốn Tỳ-đà, tinh tú, cách thờ trời; vì các quan Phật giảng cách cai trị; vì các y sư Đức Phật giảng về bệnh thêm bớt của bốn đại; vì nông dân, thương buôn, giảng về pháp giữ của cải, ngũ cốc; giảng cách trang sức cho người nữ, khuyên chúng sinh pháp lành để có được người chồng vừa ý; vì người xuất gia Phật giảng pháp nhẫn nhục. Vì nhầm điều phục, Phật nêu giảng các pháp đó, người chưa đạt lợi giúp đạt; người chưa chứng giúp chứng; người chưa giải thoát giúp giải thoát. Vì điều phục chúng sinh khổ đau, Phật tu tập Từ bi nhưng chúng sinh vẫn không thích Phật, có kẻ còn đánh mắng, ganh ghét; có kẻ cho Sa-môn Cù-đàm là huyễn sĩ, tuy khen ngợi việc giữ giới nhưng lại nuôi chứa phụ nữ; tuy khuyên tu

Tử bi lại hại chúng sinh; khen việc bố thí lại đến nhà quyền quý. Sa-môn Cù-dàm biết các pháp thuật nên tuy nuôi phụ nữ nhưng không để sinh con. Sa-môn Cù-dàm khéo điều phục người nữ nên khiến phu nhân Mạt-lợi rất quý kính Cù-dàm, khéo dùng chú thuật nên khiến Tu-đat sùng kính, khéo luyện thuốc hay nên thân lúc nào cũng phát sáng; có kẻ dùng đá, đất dao gậy ném đánh, thả voi say, rắn độc để hại Phật, phóng lửa, quăng phân dơ vào chỗ ở của Phật, làm mọi việc ác để phá hoại pháp Phật, diệt pháp của ta, bẻ gãy cờ pháp, phá vỡ thuyền pháp, hoại tánh pháp, diệt tang pháp. Xin chư Phật mười phương quán sát. Chư Phật quá khứ có thành đạo ở đời đầu năm ác trước này không? Chư Phật đều giảng Đà-la-ni Đại tập kim cang pháp tâm nhân duyên tự tại để diệt trừ ma lực, để dòng Tam bảo không bị đoạnứt, thêm pháp lành cho chúng sinh, trừ oán địch của pháp Phật, giúp chúng sinh đoạn khổ, diệt các nghiệp ác của thân, khẩu, ý, điều phục tánh tâm của hàng trùi người, đem lại sự an vui cho dân nước, trừ tướng ác của thế gian, khiến chúng sinh thành tựu sáu pháp Ba-la-mật, phát tâm Bồ-đề vô thượng, nêu phương tiện quyền biến cho các Bồ-tát, giúp Bồ-tát tuân tự an trụ. Vì những nhân duyên đó, chư Phật quá khứ đã giảng Đà-la-ni. Hiện giờ chư Phật khắp mười phương đều tập hợp về cõi này. Xin chư Phật nói chung Đà-la-ni, vì thương xót, chúng sinh vì lưu truyền kinh Đại thừa, để chánh pháp trường tồn, chúng ma không có cơ hội tạo ác.

Lúc ấy, chư Phật mười phương đồng thanh nói Đà-la-ni:

—An già la, an già la, bá già la, bà bà già la, bà la bà già la, bà xà tì ha, mạn la bà tì, a xí, a khư bà linh, đê dương, độ mộ đế, kiều bà tri, kiều do li, ma bà a ni, ma đa bà đê linh, đà di đà di, đà ma kiều xà, di la nâu phá lê, phá la bà đế, già ninh, già na bà la đế, hi lợi, hi đế, hi đế, hi la, hi la kiều, chiêm bà đế, bà ca tư, sất ca đế, sất ca bà la đế, già na bà ha đế, hi lợi đế, thi lợi đế, tân địa lợi bà đế, cụ bà hi, thù linh, di la thù linh, thù tì, a ky li, a bà di, sa lợi giã, đà đa đán, phú lưu, hi lợi, chiến địa li, ma đà di, đà di, cứu chu lưu, mâu chu lưu, a già trú, chí lợi, chí di lợi, giá bà ha, chu bà chu lũ, tất la bà ha, cứu lũ, bà la cứu đơn, cứu đơn, ma ha sa la sa, đập chu, đập chu ma ha tát đà hi lực đà xà, phú hùng, tu phú hùng, độ ma ba lợi ha lợi, a bà di, lưu chi ninh, ca la xoa, a đà ma đâu, tì bà ha, đê đê lợi, ma ha lợi, bà xá khư, hoặc hoặc la, lộ ca tì na xà ca, bà thời li, bà thời la đà linh, bà thời li đà đê, chước ca la bà thời li, già ni li già ca la bà đê, đà linh đà linh mâu li sất linh hữu linh bằng già tần bà linh, xá lợi xa, lưu lưu chu, chi lợi chu lợi, mâu linh

mộ đồ linh, mộ đồ ninh, mộ đà ninh, già già la ni, mâu đồ ninh, tán bà la mâu đồ ninh, đê đê la xà ni, ma hê thủ la la xà ni, luật sư bà ni, đà la bà chí, chiến đồ la tố, dương tát bà tát tả a đê tất đa, xa đà đâu bà a na, ma di ni, bà la la đê, ô xà kỳ li, tỉ tỉ na, bà na la ha, phục Phật linh, cừu lưu cừu lưu, mâu lưu mâu lưu hi hi, hi hi, a la, a la, ca ca đồ bà ha, hi hi đa, a do na, kiến đồ chiêm bà tư, yết đà ni, a bà đà ha ninh, mạt lực già, tỉ lưu, tỉ lưu, phá la tát đa, a lộ sa bà đê, hi lợi hi lợi, dạ đa bà xà xà, sa kỳ la, dạ đa ba lan già, hi lực đà xà bà ha, tát đa ba lợi bà bà, mạt lực già tỉ lư a ni, a giá la Phật đê, đà đà ba la già ba la già xà, tần đồ hi lực đà xà, chiến đà la bà la ninh, a già linh du đà ninh, ba la kí la ma lực già, y la, y lợi linh, ba yết tỳ, ba la bà la đê, tát bà la đà đà đà, tát đa nâu kiệt tì, a na bà la na phục luật đê, a la trà, an già linh xá chi ni, tỷ bà la bà du hi a hi đa a bà hi ni la bà xà bà, a chi la mạt lực già, la bà na la cừu bà linh, lợi lặc na bằng xá, đà ma già xà, xà la chiến đà, tam mâu đà la bà đê, ma ha phục đa tì xà, tam mâu, đà tỷ già bà, Đà-la-ni mâu đà li na ma khư mâu đà la, ba la ba la đê, tư tì đà mâu đà, a bà đà ni, ta ba đà ni tam mộ ca la, tỉ đậu đà la tư na, xí đê mâu địa li đô tư, di ca chi, tì lợi si tỉ ca xà, bà ha bà kí trà, ca bà sất, thi la ba la đê hi lực đà xà, tam mâu đà đà Đà-la-ni, đà la, đà la, đơn đê la, đơn đê la hưu ni la tát bà hi lực đà xà, vật đà li đô tư xà sất, xà bà sất, xà khư bà sất, tu ma đê, ma đê, ma ha phục đa, vật đà li đà, dị sít chi tán ca la, bà trà xà đà na ni, thủ lực đà phục đa, y ni di ni, si già ni, du sa tát già ni, mâu địa li đà, già lợi giã a đê dương na, bà tì đà, a na nhược đà, ma ha phú nhược tam mâu già xa bà đà la, ma ha ca lưu ni ca mâu địa li đà, tát bà tam miệu bà la đê bàn, chí la la la xà la đâu, tát bà ni lê, tát bà mâu ni, bà la sa ma ha ca lưu na, ma đê nhược na bà li nan, dương la đà kiệt tì, tỉ lợi giã tỉ lợi giã, bà lê na đê tất đa, tát bà phục đô ba xà, sa ha.

Nghe chú này, tất cả chúng sinh nơi cõi Ta-bà đều niệm Nam-mô Nhất thiết thập phương chư Phật. Cứ thế niệm hai ba lần. Tất cả đều cho là kỳ lạ pháp hội lớn của chư Phật thật không thể nghĩ bàn, việc của các Bồ-tát cũng không thể nghĩ bàn. Từ xưa đến nay, chúng ta chưa từng được nghe, giờ lại nghe, nhờ đó diệt trừ cảnh giới của ma, hưng thịnh tánh Tam bảo, cắt đứt lưỡi ma, đạt pháp lành, trọn việc Phật. Vì thế Phật giảng chú này để giúp chúng sinh, những kẻ tham chấp biết được ấm giới nhập, đạt Niết-bàn.

Lúc ấy, Đồng tử Nguyệt Quang rời khỏi tòa sen, chuyên tâm quán sát mười phương. Nhờ thần lực Phật, đồng tử nói kệ vang khắp cõi Ta-bà:

Pháp hội như thế thật khó có
Trọn vẹn trí tuệ lại rất khó
Khó được gân gửi Thiện tri thức
Pháp ấn thâm diệu khó được nghe.
Như Lai thương xót mọi quẫn mê
Bảo hộ chánh pháp vì chúng sinh
Thuyết Đà-la-ni pháp vô thương
Đoạn trừ tất cả binh lực ma.
Chư Phật mười phương giảng chú này
Để dòng Tam bảo không đoạn dứt
Nhẫn nhục điều phục mọi tranh chấp
Lại còn tăng trưởng nhẫn vô thương.
Nuôi lớn cẩn lành cho chúng sinh
Tiêu diệt tai nạn cho nước nhà
Đoạn trừ ba nghiệp ác các loài
Giúp chúng lìa bỏ chấp tà ác.
Như Lai giảng diễn chú vô thương
Là để chỉ dạy đạo tối thượng
Thành tựu đầy đủ Ba-la-mật
Chân thật tu tập đạo Bồ-đề.
Chú này chính là phương tiện hay
Nuôi lớn trí tuệ không chướng ngại
Tóm thâu tất cả các pháp lành
Vì thế gọi là chú vô thương.
Tu đủ ba bảy phẩm trợ đạo
Thanh tịnh trọn vẹn đạo Bồ-đề
Chặt dứt hết thảy lưới tâm nghi
Đoạn trừ phiền não của chúng sinh.
Chú này chính là lời chân thật
Rõ ràng thấy biết đạo Bồ-đề
Con xin nói chú Đà-la-ni
Là chú vô thương không ai hơn.
Là để bảo vệ các Pháp sư
Và người nghe học chú thuật này
Bảo vệ người nghe người thọ học

Con sē giảng nói chớ nghi ngờ.

Tối thương không hơn Đà-la-ni

Là trí thù thắng không gì sánh.

Lúc ấy, vô lượng hằng hà sa Bồ-tát, đồng tử cùng thưa:

—Chúng con cũng nói chú Đà-la-ni: Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Cư sĩ nam, Cư sĩ nữ, thân tâm thanh tịnh, mặc y phục trang nghiêm, cúng dường hoa hương lên Tam bảo, lên pháp tòa nói Đà-la-ni: Nhờ thế bốn chúng không khởi tâm ác. Thân tâm thanh tịnh, bốn đại trang nghiêm, không bệnh khổ, tiêu diệt mọi nhân bệnh khổ quá khứ. Người nghe pháp cũng thế. Đồng tử Nguyệt Quang hướng về mười phương chư Phật, quỳ gối chắp tay nói chú:

—Na đê a tam ma lô ti, dương la tố ma bà mẫn, y hi na già cữu già ni, na bà cữu già ni, na già cữu già ni, mâu la du đà ni, bà trà khư, bà trà khư, tu la la ni, na bà tu la la ni, phục đa câu tri, ba lợi xa đà, xà la khư, xà la khư, bà di, xà la khư na, ma xoa khư, ca ca khư, ha ha, ha ha, hữu hữu hữu, bát thi tì đà na bà lợi xa đà, a ma ma, nhược ma ma, khư ma ma, tam mâu đà đà la, a đà la khư bà, tán ca la ni, ba lợi xa đà bồ đê bà xí đê tì ma, tì tì ma ma, ha tì tì ma, phục đa câu tri, a ca xà, hoặc bà bà ba lợi xa đà ta ha.

Lúc đó, chư Phật, Bồ-tát, Thanh văn, Đế Thích, Phạm thiên, các chúng Rồng, A-tu-la, Càn-thát-bà, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, của cõi Ta-bà đều khen:

—Hay thay, hay thay! Bồ-tát, đồng tử! Khéo thuyết chú Đà-la-ni để trừ nghiệp ma và bệnh khổ của tri thức ác. Đó là trí tuệ vi diệu.

Lúc ấy, có Phạm thiên tên Bồ-đề Tự Tại tự biến thân thành người nő xinh đẹp, trang sức lộng lẫy, đến trước Phật A-di-dà phương Tây, thưa:

—Xin Thế Tôn gia hộ, làm cho tiếng nói của con vang khắp cõi Ta-bà. Con muốn nói chú Đà-la-ni để bảo vệ Pháp sư và người nghe pháp, để bảo vệ người thuyết pháp sau khi Đức Thích-ca Mâu-ni diệt độ. Dù là ma cha, ma mẹ, ma con, ma quyến thuộc, Trời, Rồng, A-tu-la, Càn-thát-bà, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Cưu-bàn-trà, Phú-đơn-na, Ca-đa Phú-đơn-na, Lư-đê-la, Tỳ-xá-già, Dạ-xoa, La-sát và con cái quyến thuộc của chúng vẫn không thể nào tổn hại Pháp sư, ngay cả một sợi lông cũng không thể động đến.

Khi ấy, Đế Thích Cao Trì nói với Phạm thiên Bồ-đề Tự Tại:

—Này chí! Chớ nên khởi tâm đùa bỡn với Như Lai. Vì sao. Vì đùa

bõn là pháp của phàm phu. Như Lai đã vượt qua nghiệp của phàm phu. Tất cả pháp hữu vi đều vô thường. Như Lai không nuôi lớn pháp hữu vi. Như Lai chỉ nuôi lớn pháp không, đoạn chấp văn tự. Này chị! Như Lai không tranh chấp với chị. Như Lai quán tất cả bình đẳng, là một tướng không tướng, như hư không. Hư không không có ba hữu vi, không giác quán, không rời hữu vi, không có chướng ngại. Như Lai cũng thế, không chướng ngại trước các pháp, dù là dục, giác quán, thọ mạng, sī phu, ấm, giới nhập, văn tự, âm thanh vẫn không gây trở ngại. Cớ sao chị lại đùa bõn với Như Lai.

Đức Phật Vô Lượng Thọ bảo Đế Thích:

– Thiện nam! Hãy suy nghĩ rồi sẽ nói nếu không sẽ phải hối hận. Vì sao? Người nữ này là Đại trượng phu, đã từng tu pháp lành ở vô lượng Phật. Vì nhầm làm trang nghiêm đại chúng nên hiện thân nữ, là thân Đại Bồ-tát. Cớ sao ông lại gọi là “chị”?

Nghe Phật dạy, Đế Thích thành tâm sám hối.

Bồ-đề Tự Tại nói:

– Tôi nhận tâm thành sám hối của ông để ông không chịu quả báo ác khẩu.

Phạm thiên lại bạch Phật:

– Thế Tôn! Nếu Đế Thích Cao Trì không sám hối thì chịu quả báo gì?

Phật nói:

– Thiện nam! Nếu không sám thì thọ thân nữ suốt tám vạn bốn ngàn năm. Người nữ đó luôn là người xấu xí, xấu uế. Vì thế, chúng sinh nên thận trọng ở lời nói.

Đức Vô Lượng Thọ bảo Bồ-tát:

– Ta nay sẽ gia hộ thần lực để ông dễ nói chú.

Phạm thiên thưa:

– Chư Phật, Bồ-tát, Trời, Người khấp mười phương xin hãy lắng nghe. Vì muốn chánh pháp của Phật tồn tại ở đời, nên tôi nguyện bảo hộ Pháp sư và người nghe pháp, xin cho tôi được toại nguyện.

Tiếng của Phạm thiên vang khắp cõi Ta-bà. Khi ấy, tất cả Phạm thiên, Đế Thích đều nói:

– Chúng tôi sẽ giúp ông toại nguyện, chúng tôi muốn tự thọ trì.

Phạm thiên liền nói chú:

—A ma lê, tǐ ma lê, già na sa tri, ba lợi chiến tri, ma ha chiến tri, già di, ma ha già di, tố dương, đa di, a bà ha, tǐ bà ha, tu già xà ni la khư bà, mâu la ba lợi xa đà, dạ xoa chiến tri, tù xá già chiến đồ, a bà a đa ni, tam bà la đa ni, bà già la ni, chiêm bà ni, mộ ha ni, hựu già trà ni, a ma ha, a đa già ni, khư già xá bà, a ma la, a mâu la, mâu la ba lợi bạt đế, a bà la khư ba, ta ha.

A già già, a bà ha già già, chu ni la xoa, già già sất, khư già già, na khư già già già, già già già già, a mâu la già già, a ma mâu la già già, a mâu la ha, mâu bà trà bà ha, ta ha.

Nghe chú này, tất cả trời người đều khen:

—Hay thay, hay thay! Đà-la-ni này thật không thể nghĩ bàn, không gì hơn.

Phạm thiên lại nói:

—Ai không điều phục được quỷ ác, nghe chú này sẽ điều phục được. Người thọ trì chú ấy, nếu là vua thì tất cả trời người, nam nữ lớn nhỏ đều tin kính, không khởi tâm ác. Vì nếu khởi tâm ác thì đâu sẽ vỡ thành bảy phần, tâm bị thiêu đốt, thân nhiều bệnh khổ. Nếu có thần thông thì lập tức mất hết, bị gió thổi rơi xuống đất sâu. Nơi nào có chú này, nơi ấy luôn bình an. Người thọ trì và người nghe đều đầy đủ y phục, cơm nước, thuốc men.

Lúc ấy, Phạm thiên Chánh Ngữ cũng biến thành Thiên nữ, thưa:

—Con nguyện ở cõi Ta-bà để bảo hộ pháp Phật, dù là lúc Đức Phật Thích-ca đã diệt độ. Nơi nào có chú của con, nơi ấy sẽ không có việc ác. Pháp sư muốn thuyết giảng nên trì chú này để điều phục chúng sinh.

Phạm thiên nói chú:

—A bà dương, tǐ ma dương, am bà la, am bà linh, ba lợi quân xà na đồ, phú sa ba la bà ha, xà lưu ca, ma khư la xà, y lợi di lợi, kí lợi di lợi, kí đế già la mâu xà li, mâu đà la mục xí, sa ha.

Pháp sư trì chú này, với Thiên nhĩ ta sẽ đến chỗ Pháp sư để nghe pháp. Ta sẽ đến pháp hội để nơi đó được an lành, giúp đại chúng lắng tâm nghe, thọ nhận. Nếu nghe chú mà ta không đến tức là đã dối chư Phật mười phương ba đời, đời sau sẽ không thể thành tựu đạo Bồ-đề vô thượng. Nếu ta đến sẽ giúp Pháp sư đủ biện tài, không lo sợ, người nghe pháp sẽ trừ hết bệnh khổ, tâm nghi, đói khát, lạnh, nóng, binh lửa, thù địch, cợp, sói, thú dữ tất cả việc ác. Xin chư Phật mười phương gia hộ con. Khi ấy, Đức Phật Thích-ca thưa với chư Phật:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

–Tôi xin trao cho Phạm thiên chú thuật để bảo hộ chánh pháp.

Phật liền nói chú:

–Già mō tri, mō trà ba lợi xa đà, a mâu ma, a mâu ma, a mâu ma, sa la xoa, bà la cứu tư, di khư ba lợi bà ha, già la ma xà đa bà, tu tǐ khư, a lâu la, ba lợi xa đê, tát bà Phật đà a đê tất đê, ta ha.

Nói chú xong, Phật bảo Phạm thiên Chánh Ngữ:

–Thiện nam! Uy lực của việc trì chú này có thể điều phục tất cả chúng sinh.

Phạm thiên bạch Phật:

–Con hiện thân nữ là để điều phục người nữ. Người nữ nào muốn thọ thân nam thì nên trì chú này. Người không thích con cái trì chú này sẽ không có con. Ai trì chú này thì con sẽ hết lòng bảo hộ.

M